

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudkyní JUDr. Terezou Vlasákovou, LL.M., ve věci

žalobce:

Ing. M. [redacted], narozený [redacted]
trvale bytem [redacted]

proti
žalované:

L. [redacted] K. [redacted], narozená [redacted]
trvale bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. Veronikou Musilovou
sídlem Úherce 48, 294 41 Dobruška

žaloba na ochranu osobnosti

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal uložení povinnosti žalované do tří dnů od nabytí právní moci rozsudku zaslat žalobci písemnou vlastnoručně podepsanou omluvu v tomto znění:
„Vážený pane Ing. M. [redacted] Š. [redacted],
tímto se Vám velice omlouvám za to, že jsem Vás ve výpovědi před policejním orgánem dne 8. 3. 2022 za svou osobu osočila bezdůvodně a bez jakýchkoli důkazů a krivě nařkla z bezohlednosti k matce, ze ziskuchtivosti a hamižnosti, ze psaní urážlivých a výhrůžných dopisů paní A. [redacted] K. [redacted] a z pomlouvání jejich vnoučat. Svého jednání lituji.“
se zamítá.
- II. Žaloba, kterou se žalobce domáhal uložení povinnosti žalované zaplatit žalobci na náhradu způsobené nemajetkové újmy částku 25 000 Kč, se zamítá.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 22 401,58 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalované.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 6. 10. 2023 domáhal po žalované písemné omluvy, která má být ze strany žalované zaslána žalobci, a dále částky 25 000 Kč, a to za nemajetkovou újmu. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaná ve vysvětlení podaném Policií ČR dne 8. 3. 2022 nepravdivě osočovala žalobce vlastními smyšlenými tvrzeními, které zřejmě převzala od třetích osob. Bez jakéhokoli ověření, bez jakýchkoli důkazů ho nařkla ze zavrženíhodného jednání vůči jeho matce a ze značně negativních povahových vlastností, ačkoliv ho nějak blíže neznala. Navíc jeho matka také vždy neřikala pravdu. Všechny tvrzení žalované jsou úmyslně nepravdivá, nikdy k nim nedošlo, přičemž jsou žalovanou formulována jako fakta a očitá svědectví. Žalovaná navíc odpovídala na něco, na co se jí policejní orgán neptal. Tímto žalobci způsobila nemajetkovou újmu, záměrně nactiutrhácné a dehonestující výroky útočí na důstojnost a pověst žalobce. Žalobce utrpěl také citovou újmu, neboť žalobce byl zasažen a zaskočen skrytou a náhle dodatečně projevenou záští žalované. Kromě nemajetkové újmy žalovaná v jeho neprospěch ovlivnila vyšetřování dědického sporu, ačkoliv se jí netýkal. Jedná se o tvrzení „ze začátku péče, asi v r. 2016 ... jeho péče spočívala v tom, že si veškeré služby nebo vynaložené úsilí nechával od maminky zaplatit ... si nechával zaplatit benzín, celý nákup nebo i další věci“ (1). K tomuto výroku žalobce uvedl, že žalobce o matku pečoval dlouho před rokem 2016, na začátku roku 2016 začala o matku žalobce, A. K. pečovat žalovaná. Žalobce se s žalovanou viděl asi třikrát při jejím nástupu a bezprostředně po něm. Žalobce navštěvoval svou matku zejména o víkendech, naopak žalovaná navštěvovala matku žalobce ráno a večer na omezenou dobu. Když matka žalobce byla s péčí žalované spokojena, přestal se žalobce o žalovanou zajímat a od března 2016 se s ní téměř pět let až do matčiny smrti ani později ani jednou nesetkal. Žalovaná nemůže tudíž o žalobci a jeho dřívější či následné péči včetně nějakého placení ničeho vědět. Matka žalobce si nákupy a výlohy domácnosti celé roky zcela platila sama přes svůj bankovní účet. Žalobci za nevyžádané nákupy, za průběžné přidružené služby a za benzín za každotýdenní nebo i častější dojíždění po dobu několika let naopak žalovaná nikdy nic neplatila a žalobce to ani nevyžadoval, dokud to ke konci vyložene nepotřeboval. Dále žalobce napadl výrok „v době, kdy měl přijít o práci, si k paní K. chodil jen pro peníze a požadoval je“ (2). K tomuto výroku žalobce uvedl, že žalobce se s žalovanou nesetkával, neměl tak příležitost, natož důvod se jí jakkoliv zmiňovat o své práci. Žalobce jako osoba samostatně výdělečně činná vykonával souběžně tři výdělečné činnosti, o které nepřišel, jen se mu dramaticky snížily výdělky. Žalobce matku alespoň o nějakou částečnou zpětnou finanční kompenzaci několikaletých výloh za dojíždění požádal v roce 2017, a to protože se ocitl druhým rokem v existenční nouzi. Nikde nebylo řečeno, v jaké katastrofické situaci se v případě žádosti o peníze ocitl. Měsíční cestování bylo ve výši 800 – 1 200 Kč. Matka žalobci však sebemenší kompenzaci odmítla, i tak o ni žalobce dál několik měsíců pečoval. Žalovaná nikdy nemohla být svědkem rozhovorů žalobce se svou matkou o penězích. Žalovaná nemohla být svědkem neustálého požadování peněz a jejich údajného placení. Žalobce to pokládá za osočení ze zanedbávání a vykořisťování matky. Dalšími výroky, které žalobce napadl, byly „psal matce nechutné dopisy plné nadávek většinou plné nadávek, požadavků na peníze nebo výhrůžek“, „paní K. několik dopisů od syna M. četla M. měl některé dopisy bez přečtení matky zničit ... se všichni domluvili, aby se jí ideálně nepředávaly“ (3). Žalobce během jednoho roku napsal své matce čtyři dopisy, které obsahovaly oprávněné výčitky, ale žádné nechutnosti, ani nadávky, ani výhrůžky ani požadavky na peníze. Dopisy mohly být s ohledem na situaci žalobce ještě agresivnější. Další výrok, který žalobce napadl je „hlavně věděla, jaký je a že po její smrti bude vše chtít“ (4), a to ačkoliv je v závěti uvedeno, že o celé její pozůstalosti má rozhodovat její druhý syn. Jako další výrok je v rámci žaloby uveden „M. Š. o synovci a neterích mluvil ošklivě“ (5), přičemž opět tomuto nemohla být žalovaná přítomna. Nic takového se ani nedělo. Žalobce o nich nemluvil vůbec, neboť se s nimi až na krátké chvíle celé roky nesetkával. Byli mu lhostejní, nic spolehlivého a konkrétního o nich nevěděl. S matkou navíc ani nemohl mluvit, když rok po nástupu žalované kontakt žalobce a jeho matky ustal. Žalobce má za to, že tyto výroky z úředních

Shodu s prvopisem potvrzuje

záznamů mohou být dále šířeny, což může žalobci způsobit další nemajetkovou újmu v menším městě, kde žil.

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že s nárokem v plném rozsahu nesouhlasí a navrhuje zamítnutí žaloby. Na svých tvrzeních, které uvedla do úředního záznamu ze dne 8. 3. 2022 Policií ČR, č. j. KRPS-10800/TC-2022-010317, trvá, a to v plném rozsahu. Totožně vypovídala žalovaná i v jiné trestní věci Policií ČR na úřední záznam ze dne 13. 10. 2022, č. j. KRPS-247524-2/ČJ-2022-010317. Bratr žalobce, M. [REDACTED] Š. [REDACTED], měl znát obsah dopisů, které měl jejich matce zasílat žalobce, současně věděl, jaký je vztah mezi matkou a žalobcem. Z dopisu je zřejmá agrese, vulgarita, žalobce očekával od své rodiny pouze majetkový prospěch. Pokud jde o ostatní výroky, které byly součástí žaloby, tedy pod body (1), (2), (4) a (5), tak tyto skutečnosti jsou žalované známy přímo od matky žalobce, o kterou žalovaná denně pečovala až do její smrti, poslední roky před smrtí jí byla jedním z nejbližších osob, žalovaná s ní měla hezký vztah. Matka žalobce se žalované svěřovala se svými starostmi a trápeními. Matka žalobce měla i krásný vztah se svými vnoučaty. Žalovaná neměla v úmyslu se plést do rodinných záležitostí po smrti matky žalobce, paní K. [REDACTED], ale byla oslovena Policií ČR, aby jakožto svědek poskytla výpověď, což také učinila a vypověděla vše, co jí bylo skutečně známo, plnila tedy svou občanskou povinnost, přičemž tak neučinila veřejně. Učinila tak e-mailem ze dne 7. 3. 2022, což posléze bylo zaprotokolováno Policií ČR ze dne 8. 3. 2022. V rámci řízení bylo prokázáno, že výroky a tvrzení žalované se zakládají na pravdě. Žalobce zaslal žalované předžalobní výzvu, ve které byla požadována omluva, avšak tu nechala žalovaná bez reakce, neboť se nemá za co omlouvat.
3. Podáním ze dne 5. 3. 2024 žalobce doplnil žalobu a navrhl rozšíření žaloby, což bylo poté upřesněno u jednání. Navrhl rozšíření žaloby o výrok „syn M. [REDACTED] jezdil v roce 2016, poté převzal péči syn M. [REDACTED]“ (6), přičemž k tomuto výroku uvedl, že tento výrok je obsahem e-mailu ze dne 7. 3. 2022. Jedná se o úmyslnou nepravdu a zatajování skutečností, žalované je velmi dobře známo, že žalobce navštěvoval matku a staral se o ni až do sklonku následujícího roku, tedy roku 2017. Dále podal návrh na rozšíření žaloby o výrok „očekával jen majetkový prospěch“ (7). Jedná se o další nehoráznou urážku, neboť žalovaná nečiní rozdíl mezi majetkovým prospěchem a náhradou ztrát. Naopak jiní odcizením dědického podílu získali majetkových prospěch. Poukázal na čl. 4 etického kodexu advokáta. Žalobce současně doplnil k výroku (1), že žalovaná úmyslně zatajila, že žalobce za svou matku jezdil celé roky každý týden z Prahy a staral se o ni nezištně bez jakékoliv náhrady, přičemž matka toto odmítla, ačkoliv se žalobce ocitl v existenční nouzi. Pokud jde o výrok (2) pak žalobce poukázal na slovo „jen“ a dále uvedl, že je zřejmé, že žalovaná dojíždění žalobce ignoruje, pokud uvádí, že žalobce „chodil“. Žalobce se o svou matku staral až do sklonku roku 2017, kdy mu došly i úplně poslední peníze, poté s ní až do její smrti nekomunikoval a tudíž déle než tři roky o žádné peníze nežádal. Žalovaná úmyslně zatajila, že žalobce od matky žádné peníze neobdržel. Žalobce také pokud jde o výroky (3) doplnil, že žalovaná vypovídala ohledně obsahu dopisů rozporuplně, nejdříve uvedla, že obsah je jí znám od bratra, podruhé uvedla, že jí s obsahem seznámila sama matka žalobce. Všichni navíc vyvrací to, že se některé dopisy měly bez přečtení zničit, a aby se ideálně matce žalobce nepředávaly. Dopisy navíc neobsahují nechutnosti, nadávky, výhrůžky či požadavky na peníze, ani ohavnosti či hrubé výrazy a urážky. Pokud jde o údajnou agresivitu a vulgaritu předloženého dopisu, pak se jedná o subjektivní názor, přičemž nebylo přihlédnuto k tehdejší situaci žalobce. Dopisy žalobce navíc zasílal poštou, a to až na první dopis, který jí vhodil do schránky. V případě výroku (4) žalobce uvedl, že toto tvrzení je v rozporu s obsahem závěti. Stejně živě bylo vypovězeno i ohledně vyklizení bytu po matce žalobce, když ve skutečnosti měla matka žalobce dostatek finančních prostředků na nájem. Pokud jde o výrok (5), pak žalobce uvádí, že do roku 2017 vycházel se svou matkou bezkonfliktně, poté řešil důležitější starosti, než aby se zajímal o své neteře a synovce. Dlouhodobě se s nimi nestýkala, neměl s nimi bližší vztah, nic od své matky nevěděl a ani vědět nechtěl, zvláště pokud matka žalobce místo zájmu o jeho nouzi rozplývala nad vnoučaty. V rámci doplnění dále uvedl, že žalovaná sama nyní tvrdí, že informace měla vyslechnuté od třetích osob,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

příčemž tuto informaci zatajila Policií ČR, v tomto lze spatřovat zjevný úmysl žalobci uškodit. Současně zatajovala informace, které se jí nehodily. Například zatajila odmítnutí matky žalobce kompenzovat mu dlouhodobé více náklady a vypomoci mu tak v době jeho velké nouze, když zároveň bratrovi žalobce všemožně vypomáhala a i ostatním rozdávala. Žalovaná byla vyslechnuta Policií ČR, avšak na návrh bratra žalobce, M. Š., šla tak vypovídat po dohodě s ním a dobrovolně. To, zda urážky byly zveřejněny či ne, lze těžko ověřit, současně již v přestupkovém řízení, jakož i v rámci judikátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2007, č. j. 2 As 60/2006-53, je řečeno, že výroky nemusí být proneseny veřejně. Současně poukazuje na to, že se jedná o skutková tvrzení, pokud jde o výroky žalované, které nelze zdůvodňovat jakýmkoliv vztahy. Navíc poukazuje na to, že bratr žalobce, M. Š., žalobce od roku 2001 a od roku 2017 otevřeně nenávidí, následně došlo z jeho strany k protiprávnímu odcizení a zlikvidování celého zákonného dědického podílu žalobce z pozůstalosti po zesnulé matce včetně kufu jeho osobních věcí mimo pozůstalost. Žalobce dále uvádí, že vztah žalobce s jeho matkou nelze hodnotit pouze za poslední tři roky, ale je potřeba jej hodnotit i do roku 2017.

4. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 13. 3. 2024, č. j. 11 C 46/2023 – 89, byla připuštěna změna žaloby, a to o další napadené výroky žalované, a to výše uvedených pod bodem (6) a (7).
5. Žalovaná se k výroku (7) vyjádřila tak, že se nejedná o výroky žalované, ale její právní zástupkyně, současně je nutné poukázat na to, že se jedná o reakci na dopis žalobce ze dne 8. 6. 2019.
6. Účastníci učinili nesporným, že žalovaná byla pečovatelkou matky žalobce, paní K., a to od roku 2016. Mezi žalobcem a jeho bratrem, M. Š., jsou konflikty ohledně dědického řízení. Žalovaná vypovídala jako svědkyně dne 7. 3. 2022 e-mailem, což bylo později zaprotokolováno Policií ČR, v rámci protokolu a e-mailu byly uvedeny výroky, které jsou předmětem tohoto řízení pod body (1) – (6). Výrok pod bodem (7) byl pronesen v rámci vyjádření právní zástupkyně žalované. Žalobce se o veškerých výrocích dozvěděl nahlédnutím do spisového materiálu.
7. Svědek, M. Š., v rámci svého výsledku uvedl, že je bratrem žalobce. Bez pomoci žalované by nezvládl se o svou matku postarat. Matka svědka a žalobce vyžadovala dle lékařů 24 hodinovou péči, avšak domov důchodců či jiné zařízení odmítala. Svědek se ke své matce přestěhoval, ale s ohledem na jeho zaměstnání bylo potřeba zajistit pečovatelku, kterou byla žalovaná, a která zajišťovala nadstandardní péči. Vztah mezi žalobcem a jejich matkou byl velmi komplikovaný, byly tam dvě období, kdy žalobce o ní neprojevoval zájem, a to v roce 2010 a asi tři roky před její smrtí, zemřela v roce 2020, přičemž vždy to bylo ze strany žalobce. Žalobce se o matku staral tím, že jí zajistil umístění v zařízení Garc, poté jí navštěvoval. V té době na tom byla jejich matka opravu špatně, nepoznávala je, byl to asi rok 2018, proto se svědek rozhodl matku z tohoto zařízení odvézt. Žalobce se staral o matku pouze první dva až tři dny, poté odjel, že musí pracovat. Bratr žalobce i jejich matka museli pak nést náklady umístění v daném zařízení, nevěděli, že to proplácí zdravotní pojišťovna. Matka pomáhala nejdříve žalobci, který se oženil jako první a vyživil děti, poté pomáhala bratrovi žalobce, který nejdříve měl dceru s manželkou a poté dvojčata, pomáhala jim tak, že navařila. Je pravdou, že možná matka bratrovi žalobce něco dala, pokud jezdili od jednoho obchodního domu k druhému, aby si něco koupil. Matka žalobci poskytla v období, kdy neměl práci, půjčku, a to 27 000 Kč nebo 29 000 Kč. Podruhé když žalobce přišel, tak mu matka sdělila, že již nemá peníze, ale dala mu brož k prodeji. Potřetí už mu odmítla půjčit. Poté začal žalobce psát svému bratrovi ošklivé e-maily. Od matky ví, že matka žalobci proplácela např.: nákup vína. Ale blíže o tom nic neví. Žalobce matku navštěvoval každý víkend, občas jí i něco přivezl, pomohl jí s nákupem, trávil u ní odpoledne. V kontaktu byli i telefonicky. Bratr žalobce byl přítomen dvou až tří telefonátům, při kterých žalobce požadoval peníze po matce. Žalobce psal matce i dopisy, které bratr žalobce četl, dala mu je přečíst jeho matka, nebyly vulgární, ale matka z nich byla rozrušená. S ohledem na přátelský vztah žalované

Shodu s prvopisem potvrzuje

s matkou se nejspíš matka svěřila s dopisy i žalované. V podstatě to, co bylo obsahem e-mailů, bylo i obsahem dopisů. Žalobce kontroloval své matce výpisy z bankovních účtů, neboť neměla peníze, což se matce nelíbilo. Po té třetí žádosti o půjčku se žalobce přestal o svou matku zajímat, bylo to v roce 2017 nebo 2018, zkrátka tři roky před smrtí matky, to už s ní vůbec nebyl v kontaktu. Poté, co matka zemřela v nemocnici ve Slaném, pak žalobce přijel do Slaného, převzali z nemocnice její věci, jeli do jejího bytu. Žalobce chtěl hned dělit majetek, tak mu bratr řekl, že s ohledem na to, že dědil vše po otci, tak on bude dědit vše po matce. Žalobce na to utíkal do kuchyně, vzal mlýnek na koření a odešel se slovy, že o něm ještě uslyší. Žalobce měl s dětmi svého bratra nulový vztah, nikdy se nezeptal, jak se mají, co dělají. Bratr žalobce jednou požádal žalobce, jestli by starší dceru vzal na výlet do Prahy, chtěl, aby jí něco ukázal. Po tom výletě ale žalobce předal svému bratrovi vyúčtování za tento výlet. To byl důvod, proč se žalobce dál s dětmi svědka nestýkal. Matka sepsala poslední vůli, ve které mu odkázala starožitné hodiny a sošku, o zbytku se měli rozdělit, jak uznají za vhodné. To mělo souvislost se smrtí jejich společného otce. V případě jeho úmrtí se nějak dohodli, ale bratr žalobce ničeho nedostal. Žalobce mu řekl, že nic nedostane, že bude dědit po matce, tak tak učinil.

8. Žalobce se ke svědecké výpovědi vyjádřil tak, že pokud jde o jeho zájem o rodinu svědka, tak to bylo pouze na pohled, byl v kontaktu s matkou, která o rodině svědka věděla vše, byl to pro ní celý svět. Na výlet si nevzpomíná. Matce sdělil, že fakturu na pobyt v zařízení Garc proplácí zdravotní pojišťovna. Žalobce nesouhlasí s tím, že mu matka poskytla půjčku nebo dala zlatou brož. Pokud jde o předmětnou brož, pak jde pouze o pozlacené stříbro. Nesouhlasí s tím, že po ní chtěl nějaké peníze, pouze chtěl proplatit náklady za dopravu, tedy za ujeté kilometry. Nechtěl žádnou konkrétní částku.
9. Z části notářského zápisu notářky JUDr. Lužné ze dne 9. 5. 2010 soud zjistil, že A [REDACTED] K [REDACTED] v poslední vůli odkázala svému synovi M [REDACTED] za jeho péči velkou stříbrnou sošku sv. Jiří a starobylé nástěnné hodiny. Ostatní ať si se svým bratrem M [REDACTED] rozdělí dle svého mínění.
10. Z e-mailové komunikace v roce 2017 mezi žalobcem a bratrem žalobce, M [REDACTED] Š [REDACTED] soud zjistil, že bratr žalobce, M [REDACTED] Š [REDACTED], kontaktoval e-mailem svého bratra, žalobce, že jejich matka je z něho celá rozklepaná a vynervovaná, a že si jezdil k matce pro peníze a vylejt si žluč. Na to žalobce reagoval, že se ničeho nedomáhal a začal řešit finance své matky. Na to reaguje bratr žalobce, že právě ten přebytek, který měla, věnovala právě žalobci. V rámci dalšího e-mailu žalobce opět počítá příjmy a výdaje matky, hovoří již vulgárně, současně uvádí, že bratr žalobce má přestat s výčitkami, co mu dala od Vánoc, neboť před tím mu léta nedala ani korunu. Má to počítat celkově. V dalším e-mailu žalobce poukazuje na to, že matka dala bratru žalobce k dispozici celý účet, ale při tom s tím nebyl spokojen. Dále že jemu pomáhat matka nechce, a proč má sloužit matce zadarmo. Na to bratr žalobce poukazuje na to, že on také trávil s matkou čas, a to i nákupy na uvaření jídla pro žalobce, které měl na celý týden. Následně žalobce používá slova jako „kretén“, „dement“, uvádí, že bratr žalobce matku zotročil, že se obětoval půlku víkendů matce, že matka bratru žalobce přispívala, žalobci nikoliv, že matka bratru žalobce vařila mnohem více než žalobci, kterému navíc začala vařit, až když byl vdovcem, poukazuje na to, že nikdy nic po matce nechtěla a nikdy si nic nebral. Mezi žalobcem a jeho bratrem je spor ohledně vaření jídel matkou. V roce 2021 proběhl spor ohledně hrobového místa. Bratr žalobce poukazuje na starožitný mlýnek, který žalobce ukradl z máminy kuchyně. Poukazuje na to, že matku zařadil mezi „staré svině“. Uvedl, že jejich matka věděla, co je žalobce zač, jak se bude po její smrti chovat. Dále konverzace pokračuje v roce 2023 ohledně urny, žalobce chce po jeho bratru peníze, padají slova urážek.
11. Z e-mailové komunikace v roce 2017 mezi žalobcem a bratrem žalobce, M [REDACTED] Š [REDACTED] soud zjistil, že žalobce oslovil svého bratra s tím, že jejich matka má na bankovním účtu finanční prostředky v nižší výši než by měla mít. Na to bratr sděluje, že jí splácí zápůjčku ve výši 20 000

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

Kč. Také uvádí, že platí obědy pro žalobce. Žalobce na to kritizuje hospodaření bratra s bankovním účtem matky, zejména že nedělá vyúčtování. Potřeboval by od ní půjčit peníze, ví, že na to má. Bratr žalobce poukazuje na to, že jeho a žalobcova situace je odlišná.

12. K tomuto důkazu žalobce uvedl, že kontroly bankovního účtu matky žalobce probíhaly jen z důvodu, že má vysokoškolské vzdělání z oboru ekonomie, proto když si matka stěžovala, že nemá peníze, pak ze všeho nejdříve kontroloval její bankovní účet.
13. Z e-mailu ze dne 14. 6. 2017 soud zjistil, že vztah bratrů je velmi vypjatý, žalobcův bratr již používá vulgarismy.
14. Z dopisu ze dne 8. 6. 2019 soud zjistil, že syn ho píše své matce. Uvádí, že se nespletl, když si myslel, že se matka neozve. Uvedl, že myslí jen na jiné a umí rozdávat jen jiným. Naopak on pro ni nemá cenu pár stovek ani pár normálních slov. Uvedl, že když on potřeboval výpomoc, tak ho matka přestala znát, dokonce se rozčílila, že si dovoluje chtít něco z toho, co rozdává jiným. Nejen, že ho odkopla, ale navíc se nesmyslně nafučela, že za ten její „sviňský nevděk“ za ní sám od sebe nejedí. Poukazuje na to, že za ty roky se v ní neozvalo svědomí, a nenapadlo jí mu nabídnout alespoň symbolickou výpomoc.
15. Z e-mailu ze dne 22. 2. 2022 a ze dne 23. 2. 2022 mezi Policií ČR a M. Š. soud zjistil, že M. Š. byla dotazována Policií ČR na pár otázek ohledně řízení o neshodách v rámci dědického řízení. Uvedla, že se svou babičkou vycházela velmi dobře. Babička byla při smyslech. O svém strýci, M. se vyjadřuje tak, že to je nejhorší člověk, jakého potkala. To, jak se choval k babičce, se nedá odpustit, je to lidský hyena. Strýc M. se začal chovat poté, co mu babičky odmítla dát zpětně peníze za péči o ní, šíleně. Nebyl schopen si najít práci. Strýc M. začal babičku velice urážet, začal jí psát oficiální dopisy, kde jí nadával, při posledním telefonátu jí nazval starou sviní. Jeden z dopisů četla a byl opravdu ohavný. Babička pár šperků prodala, aby pomohla otci splatit dluhy. Babička si výslovně nepřála, aby M. po její smrti cokoliv zbylo. Babička již porozdávala věci za její smrti. Babička měla velmi ráda pečovatelku.
16. Z e-mailu ze dne 7. 3. 2022 mezi Policií ČR a žalovanou soud zjistil, že Policie ČR se dotazovala žalované, jak dlouhou dobu pečovala o paní A., jak často k ní dochází, zda jí přišla duševně v pořádku, jaké měla vztahy se syny, zda si stěžovala na nějaké neshody, zda věděla, jestli již za svého života rozdávala něco ze svého majetku, pokud ano, tak co a komu. V rámci e-mailu je uveden výrok (6). Žalovaná na to odpověděla, že o paní K. pečovala od března 2016 do listopadu 2020, kdy paní K. zemřela na Covid v nemocnici ve Slaném. Návštěvy byly určeny dvakrát denně. Zpočátku se střídala s ostatními sestrami, ale poslední rok jí měla na starost jen ona, bydlely kousek od sebe a zvykla si na ni. Rozhodně byla při smyslech, věděla, o čem si povídají. Žalovaná se setkala s oběma syny, syn M. jezdil v roce 2016, poté převzal péči syn M., který se o matku staral až do její smrti. Syn M. psal matce nechutné dopisy plné nadávek a výhrůžek, požadoval po ní peníze. Paní K. moc hezký vztah se svými vnoučaty, kteří jí jezdili navštěvovat. Již za života dala vnoučatům zlaté prstýnky, sklo a obrazy. K narozeninám a svátkům jim dávala peníze. Syn M. o synovcích a neterích mluvil ošklivě a babičku to trápilo.
17. Z úředního záznamu o podání vysvětlení Policie ČR ze dne 8. 3. 2022, č. j. KRPS-10800-14/TČ-2022-010317, soud zjistil, že žalovaná byla vyslechnuta jako svědek, to v trestní řízení ohledně neoprávněného opatření platebního prostředku. Svědkyně byla řádně poučena. V rámci tohoto výsledku jsou uvedeny výroky (1) – (5). Dále uvedla, že pracuje jako zdravotní sestra. O paní K. pečovala od března 2016 do listopadu 2020, kdy paní K. zemřela v nemocnici ve Slaném. Poslední rok o ní pečovala celý týden jen ona. Návštěvy probíhaly dvakrát denně, paní K. byla vždy při smyslech a věděla, o čem hovoří. Paní K. měla moc hezký vztah se svými vnoučaty, která jí jezdila navštěvovat. Ještě za svého života darovala paní K. svým vnoučatům šperky, obrazy a sklo. Ke konci života bydlel M. Shodu s prvopisem potvrzuje

Š[redacted] částečně v jednom pokoji, péče o paní K[redacted] byla náročná a on se jí snažil vyhovět. Po smrti paní K[redacted] z důvodu nedostatku peněz na nájem musel řešit velmi rychle vyklizení bytu.

18. Z vyrozumění oznamovatele ze dne 8. 3. 2022 vydané Policií ČR, č. j. KRPS-10800-16/TČ-2022-010317, soud zjistil, že žalobce byl vyrozuměn o tom, že Policie ČR dospěla k závěru, že nebyl spáchán trestný čin.
19. Z úředního záznamu o podání vysvětlení Policie ČR ze dne 13. 10. 2022, č. j. KRPS-247524-2/ČJ-2022-010317, soud zjistil, že žalovaná podala vysvětlení ve věci šetření k porušení tajemství dopravovaných zpráv. Žalovaná uvedla, že paní K[redacted] chodily dopisy od jejího syna M[redacted], který jí tam vulgárně urážel. Dopisy si paní K[redacted] četla a poté jim vše řekla. Na to konto nechávala poté dopisy na stole pro M[redacted] Š[redacted]. Žalovaná ty dopisy neotevírala, neví, jestli M[redacted] Š[redacted] či vnoučata, paní K[redacted] se k nim však nedostala. Paní K[redacted] žalované sdělovala obsah dopisů, byla z toho dost smutná. Dopisy chodily bez známky.
20. Z přípisu žalobce ze dne 17. 10. 2022 soud zjistil, že žalobce sdělil výtky k dosavadnímu průběhu trestního řízení.
21. Z úředního záznamu o podání vysvětlení Policie ČR ze dne 17. 10. 2022, č. j. KRPS-247524-3/ČJ-2022-010317, soud zjistil, že M[redacted] Š[redacted] podal vysvětlení ve věci šetření k porušení tajemství dopravovaných zpráv. Uvedl, že jeho matce nikdo dopisy neotevíral, a to pouze s jednou výjimkou, třetího dopisu, který se souhlasem jeho matky otevřel a přečetl.
22. Z úředního záznamu o podání vysvětlení Policie ČR ze dne 19. 10. 2022, č. j. KRPS-247524-4/ČJ-2022-010317, soud zjistil, že M[redacted] Š[redacted] podala vysvětlení ve věci šetření k porušení tajemství dopravovaných zpráv. Uvedla, že měla kladný vztah ke své babičce. Dopisy neotevírala, babička jí pouze vyprávěla, naříkala, jak je na ni žalobce sprostý nemá k ní žádnou úctu.
23. Z úředního záznamu o podání vysvětlení Policie ČR ze dne 19. 10. 2022, č. j. KRPS-247524-5/ČJ-2022-010317, soud zjistil, že R[redacted] Š[redacted] podal vysvětlení ve věci šetření k porušení tajemství dopravovaných zpráv. Uvedl, že ví, že babičce chodily dopise od jeho strýce, on žádný neotevíral, vše otevírala babička. Četl na výzvu své babičky celkem dva dopisy, ve kterých se strýc vyjadřoval hrubě ohledně jeho babičky.
24. Z úředního záznamu o podání vysvětlení Policie ČR ze dne 12. 11. 2022, č. j. KRPS-247524-6/ČJ-2022-010317, soud zjistil, že M[redacted] Š[redacted] podala vysvětlení ve věci šetření k porušení tajemství dopravovaných zpráv. Uvedla, že měla kladný vztah ke své babičce. Dopisy neotevírala, babička jí pouze o nich vyprávěla.
25. Z úředního záznamu s rozhodnutím „AA“ Policie ČR ze dne 29. 11. 2022 soud zjistil, že bylo rozhodnuto o uložení písemnosti „AA“ bez dalšího opatření, neboť nedospěli k tomu, že se jedná o přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv či jiný správní delikt.
26. Z usnesení Městského úřadu Slaný ze dne 24. 1. 2023, č. j. MUSLAY/5625/2023/SO, soud zjistil, že bylo proti M[redacted] Š[redacted] vedeno správní řízení, neboť měla dne 25. 2. 2022 při podání vysvětlení ublížit na cti hrubou urážkou žalobce, že je lidská hyena, přičemž toto řízení bylo zastaveno. M[redacted] Š[redacted] přiznala, že toto slovní spojení použila. Správní orgán konstatoval, že se jedná o subjektivní posouzení žalobce. Správní orgán poukázal na to, že hodnotící soudy se neprokazují, že se zkoumá jejich přiměřenost z hlediska obsahu a místa projevu. Kritika musí být přiměřená, věcná a konkrétní. Nebylo prokázáno přestupkové jednání.
27. Z přípisu žalobce ze dne 24. 1. 2023 včetně žádosti o zaslání příslušné spisové dokumentace soud zjistil, že žalobce podal stížnost proti výše uvedenému rozhodnutí správního orgánu.

28. Z rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 14. 4. 2024, č. j. 052211/2023/KUSK, soud zjistil, že odvolání žalobce proti usnesení Městského úřadu Slaný ze dne 24. 1. 2023, č. j. MUSLANY/5265/2023/SO, se zamítá jako nepřipustné, neboť žalobci jako odvolateli nepřísluší právo podat odvolání.
29. Z přípisu Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 18. 4. 2023, č. j. 053493/2023/KUSK, soud zjistil, že projevil souhlas s usnesením Městského úřadu Slaný a dospěl k závěru, že nebyly jednáním naplněny skutkové podstaty přestupku.
30. Z vyjádření přátel žalobce k jeho sobě ze dne 16. 1. 2024 soud zjistil, že E. M. a Ing. M. M. uvedli, že se s žalobcem znají zhruba 30 let. Matku žalobce a žalobcova bratra znají z vyprávění, ale žalobce vždy svou matku vyslechnul, byl k ní pozorný a trpělivý a byl vždy ochoten za ní jezdit do Slaného. Několikrát s ní hovořil i v jejich přítomnosti. Dobré vztahy měl i se svým bratrem, stýkali se a běžně spolu komunikovali. Žalobce prožil trauma v souvislosti s úmrtím jeho manželky. Poté se dostavily zdravotní a finanční potíže. Žalobce požádal matku o peníze, ta ho však odmítla. Toto odmítnutí nechápal. Bratr se k němu rovněž otočil zády.
31. Z předžalobní výzvy ze dne 1. 8. 2023 soud zjistil, že žalobce žalovanou před podáním žalovy vyzýval a žádal po ní omluvu.
32. Soud k důkazu nepovedl další dopisy žalobce matce, neboť tento důkaz byl nadbytečný, a to s ohledem na skutečnost, že z již předloženého dopisu měl soud za prokázané, že žalobce matce zasílal vulgární dopisy. Dále soud neprovedl výslech žalované, neboť skutkový stav měl soud za dostatečně zjištěný z jiných důkazů, z toho důvodu k provedení tohoto důkazu ani nemohlo být přistoupeno [§ 131 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“)]. Soud také neprovedl výslech M. Š., narozené R. Š., narozeného a M. Š., narozené a vyrozměním o odročení ze dne 12. 12. 2023, neboť soud měl za dostatečně zjištěný skutkový stav z jiných provedených důkazů. Současně ani nebyly provedeny ostatní listiny ze spisu sp. zn. 20 C 45/2023, sp. zn. KRPS-247524/Čj-2022-010317, sp. zn. KRPS-10800/TČ-2022-010317, které nebyli účastníky označeny. Soud ani neučinil důkaz předloženou broží při jednání, neboť takový důkaz nesouvisí s předmětem tohoto sporu.
33. Soud dospěl k následujícímu skutkovému závěru. Žalobce se společně se svým bratrem, M. Š., staral o jejich matku, přičemž poslední tři roky před smrtí jejich matky, paní K., byla péče poskytována ze strany bratra žalobce, M. Š., k úmrtí jejich matky došlo v roce 2020. Mezi žalobcem a jeho bratrem, M. Š., jsou komplikované vztahy, a to mimo jiné i v důsledku dědického řízení po jejich matce, viditelné jsou komplikované vztahy i žalobce vůči ostatním členům rodiny, zejména vůči dětem jeho bratra, M. Š. Žalobce poskytoval matce po určitou dobu péči, avšak také od matky očekával finanční pomoc, o kterou žádal. V rámci rodiny bylo běžné, že matka žalobce poskytovala svým synům a vnoučatům pomoc, ať už finanční či jinou. Žalobce zasílal své matce dopisy, v rámci jednoho předloženého dopisu emotivně žádal svou matku o finanční výpomoc, přičemž vůči ní použil i slovní spojení „sviňský nevděk“, z těchto dopisů byla matka žalobce evidentně rozesmutnělá, těmto výzvám však nakonec nevyhověla. Obsah dopisů byl znám nejen matce žalobce, ale i žalované a dalším členům rodiny, přičemž ohledně těchto dopisů bylo vedeno i trestní řízení, a to ohledně porušení tajemství dopravovaných zpráv. Žalovaná, která byla pečovatelkou matky žalobce, paní K. od roku 2016, vypovídala písemně v rámci e-mailu ze dne 7. 3. 2022 na dotazy zaslané Policií ČR, přičemž později byl na základě toho zaprotokolován úřední záznam o podání vysvětlení Policií ČR, v rámci těchto dokumentů byly vyneseny tyto výroky: „ze začátku péče, asi v r. 2016 ... jeho péče spočívala v tom, že si veškeré služby nebo vynaložené úsilí nechával od maminky zaplatit ... si nechával zaplatit benzín, celý nákup nebo i další věci“, „v době, kdy měl přijít o práci, si k paní K. chodil jen pro peníze a požadoval je“, „psal matce nechutné dopisy plné nadávek většinou plné nadávek,

Shodu s prvopisem potvrzuje

požadavků na peníze nebo výhrůžek“, „paní K. několik dopisů od syna M. četla ... M. měl některé dopisy bez přečtení matky zničit ... se všichni domluvili, aby se jí ideálně nepředávaly“, „hlavně věděla, jaký je a že po její smrti bude vše chtít“, „M. Š. o synovci a neterích mluvil ošklivě“, „syn M. jezdil v roce 2016, poté převzal péči syn M.“. Pokud jde o následující výrok, tak ten byl součástí vyjádření ze dne 6. 12. 2023, které pronesla právní zástupkyně žalované, a to „očekával jen majetkový prospěch“. Žalobci jsou tyto výroky známy z jednotlivých spisových materiálů.

34. Podle čl. 10 odst. 1 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“), má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.
35. Podle § 81 odst. 1 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Podle odst. 2 téhož paragrafu ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
36. Podle § 82 odst. 1 o. z. člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.
37. Podle § 2910 o. z. škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.
38. Podle § 2911 o. z. způsobí-li škůdce poškozenému škodu porušením zákonné povinnosti, má se za to, že škodu zavinil z nedbalosti.
39. Podle § 2951 odst. 2 o. z. se nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
40. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
41. Ke vzniku občanskoprávní odpovědnosti žalované je zapotřebí: existence neoprávněného, resp. protiprávního zásahu do absolutního osobnostního práva, existence účinků způsobilých dotknout se osobnosti člověka, tj. osobnost člověka ohrozit či porušit a existence příčinné souvislosti [Lavický, P. a kol. Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, § 82], u satisfakčních nároků je vyžadováno také zavinění, je ale dána presumpce nedbalosti [Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, § 2956].
42. Dle stanoviska Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. 11. 2018, Cpn 13/2007, R 54/2010, došlo-li k zásahu do osobnostních práv v rámci výkonu zákonem stanovených oprávnění, resp. povinností (např. postupem příslušných orgánů v řízení, k němuž jsou ze zákona povolány, výpovědí svědka, resp. účastníka v takovém řízení, úkony advokáta jednajícího za klienta na základě udělené plné moci, apod.), pravidelně nepůjde o zásah neoprávněný, pokud osoba, jež se zásahu dopustila, nevybočila z mezí takto stanovených práv a povinností; zásah je třeba současně vždy posuzovat v kontextu s okolnostmi, za nichž k němu došlo, a dále s přihlédnutím k funkci, kterou výkon dotčených práv, resp. povinností, plní. Vybočením z mezí takto stanovených práv a povinností v soudním řízení je krivé obvinění, krivá výpověď nebo přestupek
43. V zásadě platí, že uveřejnění pravdivé informace nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokud tento údaj není podán tak, že zkresluje skutečnost, či není natolik intimní, že by odporoval Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

právu na ochranu soukromí a lidské důstojnosti (nález Ústavního soudu České republiky ze dne 4. 4. 2005, sp. zn. IV. ÚS 146/04). V případě hodnotících soudů nelze počítat s možností prokázání jejich „pravdivosti“, je však třeba trvat na tom, aby se odvíjely od seznatelného racionálního skutkového základu (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 1. 2013, sp. zn. 30 Cdo 2591/2011).

44. Soud posuzoval jednotlivé výroky žalované, přičemž souhrnně lze říci, že se jedná o výroky mezi soukromými osobami. Pokud jde o výrok (1) „ze začátku péče, asi v r. 2016 ... jeho péče spočívala v tom, že si veškeré služby nebo vynaložené úsilí nechával od maminky zaplatit ... si nechával zaplatit benzín, celý nákup nebo i další věci“, pak se jedná o skutkové tvrzení, přičemž bylo prokázáno zejména svědeckou výpovědí bratra žalobce M. Š., že matka žalobce poskytovala finanční podporu veškerým svým dětem a vnoučatům, finančně podporovala i žalobce. Ostatně to vyplývá i z předložených e-mailů mezi žalobcem a bratrem žalobce z roku 2017. V rámci řízení nevyplývalo, že by poté, co byla přijata pečovatelka, poskytoval zvláštní péči své matce, s kterou navíc poté zpřetrhal vazby. Nad to nutno dodat, že se jedná o výrok, který nebyl nikde zveřejněn, žalobce sám uvedl, že se o něm dozvěděl ze spisového materiálu.
45. Pokud jde o výrok (2) „v době, kdy měl přijít o práci, si k paní K. chodil jen pro peníze a požadoval je“, pak se jedná o skutkové tvrzení. To, že žalobce neměl příjem, vyplývá zejména ze svědecké výpovědi bratra žalobce M. Š., ale i ze samotného tvrzení žalobce, který uvedl v rámci svého podání, že pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná, a že jeho výdělky se dramaticky snížily a dostal se do existenční nouze. Sám poukazuje na svou katastrofickou finanční situaci. Nebyl v klasickém postavení zaměstnavatel versus zaměstnanec, proto je logické, že snížením výdělku fakticky ztrácí příjem, ztrácí svou práci. To, že požadoval finanční výpomoc, vyplývá jednak opět ze svědecké výpovědi svědka, M. Š., dopisu žalobce, ostatně ale i žalobce sám to v rámci žaloby a repliky nepopírá, i když žádost označuje tak, že se jedná o náhradu výloh, o kompenzaci, na které má nárok. Není však na zdejším soudu, aby posuzoval, zda požadavek žalobce byl oprávněný či ne. Současně pokud jde o použití slova „jen“, pak v rámci řízení bylo prokázáno, že vztah žalobce s jeho matkou později absentoval, byl pouze v rámci dopisů, ve kterých požadoval finanční výpomoc, ostatně i sám žalobce to potvrzuje v rámci žaloby. Zcela irelevantní je, zda bylo použito slovo „chodil“ či „jezdil“. Nad to nutno dodat, že se jedná o výrok, který nebyl nikde zveřejněn, žalobce sám uvedl, že se o něm dozvěděl ze spisového materiálu.
46. Pokud jde o výroky pod bodem (3) „psal matce nechutné dopisy plné nadávek většinou plné nadávek, požadavků na peníze nebo výhrůžek“, pak se jedná o skutkové tvrzení, přičemž bylo prokázáno, ostatně ani sám žalobce toto nepopíral, že žalobce své matce psal emotivní dopisy, byl předložen i dopis, který obsahuje hanlivá slova, obsahuje dožadování se finanční výpomoci žalobce, naléhání. Není stěžejní, zda se žalovaná o nich dozvěděla od bratra žalobce či od matky žalobce, neboť jak vyplývá z provedeného dokazování, zejména z trestního řízení, tak je četli oba. Jedná se o výrok, který nebyl nikde zveřejněn, žalobce sám uvedl, že se o něm dozvěděl ze spisového materiálu. V druhé části „paní K. několik dopisů od syna M. četla M. měl některé dopisy bez přečtení matky zničit ... se všichni domluvili, aby se jí ideálně nepředávaly“ se jedná opět o skutkové tvrzení, přičemž zasílání dopisů bylo v rámci řízení prokázáno, jakož i to, že matka žalobce z těchto dopisů byla rozrušená. Jedná se o výrok, který nebyl nikde zveřejněn, žalobce sám uvedl, že se o něm dozvěděl ze spisového materiálu. Navíc se nejedná o výrok, který by byl způsobilý zasáhnout do osobnosti člověka, neboť pouze popisuje způsob přijímání korespondence od žalobce matkou žalobce.
47. V případě výroku (4) „hlavně věděla, jaký je a že po její smrti bude vše chtít“, pak se jedná o hodnotící soud žalované, u kterého se neproказuje pravdivost daného výroku, avšak i přesto soud posuzoval, zda se odvíjí od seznatelného racionálního skutkového základu, k čemuž s ohledem na provedené dokazování, zejména výpověď svědka M. Š. samotný dopis

Shodu s prvopisem potvrzuje

a e-maily z roku 2017, lze dospět, pokud je pro žalobce majetek po matce zvláště důležitý, přičemž toto hodnocení ze strany žalované nebylo proneseno nijak hanlivě či urážlivě.

48. Výrok (5) „M. Š. o synovci a neterích mluvil ošklivě“ je skutkovým tvrzením, přičemž z výslechu svědka, M. Š. vyplynulo, že vztah žalobce k jeho dětem je nulový, současně bylo prokázáno, že občanskoprávní řízení ohledně ochrany osobnosti vede žalobce také proti jedné z neterí, která také vypovídala v rámci trestního řízení. Ostatně i samotný žalobce v rámci svých podání neskřývá určitou závist ke vztahu jeho matky k neterím a synovci. Současně si sám ve svých podáních protirečí, pokud jednak uvádí, že mu byli lhostejní a na druhou stranu uvádí, že jim byl blízko díky matce, a tak je měl možnost pozorovat. Jedná se o výrok, který nebyl nikde zveřejněn, žalobce sám uvedl, že se o něm dozvěděl ze spisového materiálu.
49. V případě výroku (6) „syn M. jezdil v roce 2016, poté převzal péči syn M.“ se jedná o skutkové tvrzení, přičemž z výslechu svědka, M. Š. vyplynulo, že toto časové období v zásadě odpovídá, jakož i postupná výměna bratrů v péči o jejich matku. Sám svědek uvedl, že žalobce se přestal o svou matku starat cca 3 roky před smrtí, přičemž jejich matka zemřela v roce 2020. Nelze očekávat úplnou přesnost. Jedná se o výrok, který nebyl nikde zveřejněn. Žalobce sám uvedl, že se o něm dozvěděl ze spisového materiálu, přičemž se nejedná o výrok, který by byl způsobilý zasáhnout do osobnosti člověka, pokud pouze uvádí, způsob péče a časové hledisko.
50. Poslední výrok (7) „očekával jen majetkový prospěch“ je skutkovým tvrzením, přičemž se jedná o výrok uvedený ve vyjádření právní zástupkyně žalované. V tomto případě není dána pasivní věcná legitimace, neboť výroku se dopustila právní zástupkyně žalované. Nedostatek pasivní věcné legitimace lze dovozovat např.: z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 9. 2006, sp. zn. 30 Cdo 2342/2006, a z pozdějšího rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 8. 2009, sp. zn. 30 Cdo 3580/2007. Příléhavý je samotný obsah těchto rozhodnutí, jakož i stanoviska Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 11. 2018, Cpjn 13/2007, R 54/2010 (viz bod 42. tohoto rozsudku).
51. Pokud jde o námitky žalobce, pak v případě odkazované judikatury se jedná o správní řízení a naplnění pojmových znaků přestupku, což v tomto případě není relevantní. Výpovědi žalované tak, jak byly podány, byly podány pravdivě a nejsou nějak zkreslující absentujícími informacemi o tom, odkud jsou žalované tyto informace známy. To, že nebyla v osobním kontaktu s žalobcem, neznamená, že o něm nemůže mít informace od jiných osob. Žalovaná plnila pouze svou občanskou povinnost, pokud vypovídala v pozici svědka na otázky, od kterých se neodchýlila. V rámci řízení ani nevyplynulo, že by výpovědi chtěla žalovaná žalobce poškodit, zcela absentující je případný motiv k tomuto jednání. Předložené čestné prohlášení žalobce je osamoceným důkazem a navíc se jedná o sdělení osob, které mají informace zprostředkované od žalobce, aniž by si takové informace mohli ověřit, neboť se osobně neznali s žádným jiným účastníkem sporu s žalobcem. Pokud jde o šíření výroků, pak je zřejmé, že k tomuto nedošlo, ostatně i žalobce sám hovoří o tom, že toto lze předpokládat, nikoliv, že se tak již stalo. Naopak vedením tohoto soudního řízení dojde k tomu, že rozhodnutí soudu bude zveřejněno, ačkoliv bude v souladu s instrukcí Ministerstva spravedlnosti ČR anonymizováno.
52. Soud tedy dospěl k závěru, že výroky žalované (1) – (6) nezasahují do práva na ochranu osobnosti, v případě výroku právní zástupkyně žalované (7) není dána pasivní věcná legitimace. Z toho důvodu soud I. a II. výrokem žalobu zamítl.
53. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud III. výrokem podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalované, která byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 22 401,58 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 4 písm. a) a § 7 bodu 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč sestávající z částky 3 100 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a. t., z částky 3 100 Kč za vyjádření k žalobě ze dne 14. 11. 2023 dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t., z částky 3 100 Kč za doplnění
- Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

dokazování ze dne 18. 1. 2024 dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t., z částky 3 100 Kč za doplnění dokazování ze dne 7. 2. 2024 dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t., z částky 2 x 3 100 Kč za účast na jednání soudu dne 13. 3. 2024 dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t., včetně 6 x paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. [za každé dvě započaté hodiny jednání u soudu náleží jeden režijní paušál (Svejkovský, J., Vychopeň, M., Krym, L., Pejchal, A. a kol. Zákon o advokacii. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, § 13)], a dále cestovní náhrada v souvislosti s cestou realizovanou dne 13. 3. 2024 ve výši 1 401,58 Kč, a to za 182 ujetých km [38,20 Kč za litr paliva bez DPH dle vyhlášky č. 398/2023 Sb. při průměrné spotřebě 5,5 l/100 km (s ohledem na metodiku 2017/1347AG se použije třetí údaj) a 5,60 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 398/2023 Sb.] ze sídla advokátní kanceláře právní zástupkyně žalobkyně k Okresnímu soudu v Kladně podle § 13 odst. 1 a. t. spolu s náhradou za promeškaný čas za cestu k jednání a zpět ve výši 600 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 a. t.), celkem tedy náklady řízení tvoří částka 22 401,58 Kč. Povinnost k plnění byla ve výroku III. stanovena v obecné pariční lhůtě tří dnů (§ 160 odst. 1 věta první před středníkem o. s. ř.) a na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

54. Soud nepřiznal odměnu a paušální náhradu výdajů za návrh na doplnění dokazování ze dne 6. 12. 2023, neboť se nejedná o účelně vynaložený úkon, pokud právní zástupkyně žalované návrhy na dokazování rozdělila do více podání. Současně soud nepřiznal odměnu a paušální náhradu výdajů za poradu s klientem, neboť od podání žaloby do 18. 1. 2024, kdy proběhla porada s klientkou, nebylo učiněno žádné podání ze strany žalobce, přičemž první porada s klientkou je zahrnuta již v úkonu dle § 11 odst. 1 a písm. a) a. t. Současně také nelze přiznat náhradu za parkovné, pokud parkování v bezprostřední blízkosti soudu je až na menší výjimky neplacené. Nejedná se o účelně vynaložený náklad. Stejně tak nelze s ohledem na znění § 14 odst. 1 písm. b) a. t. přiznat 100 Kč za čekání na žalobce, pokud jednání mělo začít v 8:45 hod., ale začalo v 8:58 hod., zpoždění žalobce bylo tedy kratší než 30 minut.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí (exekuci).

Kladno 18. března 2024

JUDr. Tereza Vlasáková, LL.M. v. r.
samosoudkyně